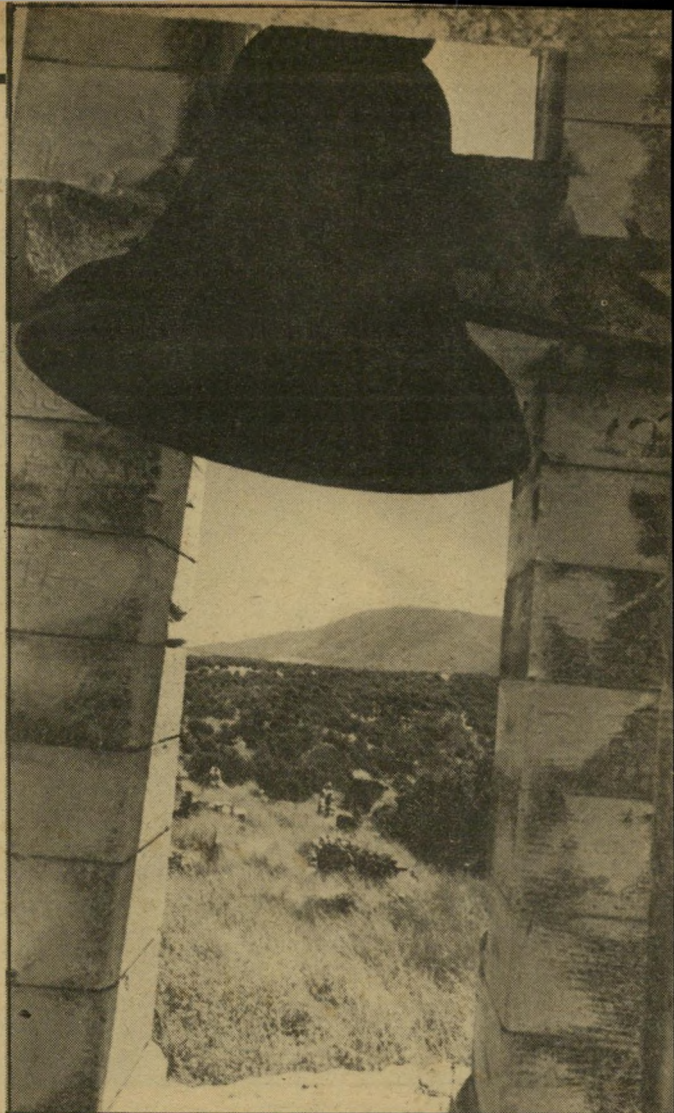

לא אורדים

פרס וארנס רבים על קולות הערבים. האם בגלל זה יחוקן עוול היסטורי? בני איקרית ובירעם מקווים

הפעמון של בירעם
על המיגדל שבראש הכנסייה של הכפר בירעם מוצב פעמון. התור שבים מספרים שהפעמון המקורי נגנב - ובמקומו הוצב פעמון אחר.

רח והגיע עד לאתר הנמצא אישם בגליל העליון. הם נראים כמו שרידים נוספים של היישוב היהודי העתיק מראשית הספירה.

בית הכנסת נמצא בתוך בוסתן גדול ומוריק, שבו עצי רימונים הפורחים כי עונה זו בפרחים אדומים גדולים ובוה קים, עציזית, אקליפטוסים, אורנים וברושים. החורשה, פרי מאמצייהם הבלתי נלאים של אנשי הקרן הקיימת כי 35 השנים האחרונות, היא תרומתה של התקופה הישראלית למקום. חורשה יפה, מטופחת, חזית חגיגית שנועדה להסתיר ולכסות על סיפורו החשוב ביותר של האתר:

מאחורי החורשה מוצנעת לה כנסייה עתיקת יומין, וסביבה שרידי בתים הרוסים. אלו אינם נראים מן הכביש, גם

ב ימי הבית השני היה כאן ישוב יהודי - אחד מרבים בגליל העליון.

שרידי בית הכנסת המפואר מן המאה השלישית לספירה מעידים על רמת החיים הגבוהה של יושבי המקום גם לאחר חורבן הבית. השיפורים באתר זה בוצעו על ידי המחלקה לשיפור נוף הארץ ופיתוח אתרים היסטוריים במישרד ראש הממשלה.

כתובת זו מצויה על גבי שלט צהוב העומד בכניסה לאתר בית הכנסת העתיק בברעם, והוא מספר בקצרה את הסיפור היהודי של המקום.

משני צידי המדרגות המובילות לכיוון עתיקות בית הכנסת עומדים כמה מיכנים הרוסים. למטייל התמים, שטי

"זעקי ארץ אהובה!" בשנת 1972 נערכו בארץ הפגנות סוערות, של יהודים וערבים, בקריאה להח

זיר את התושבים לבתייהם. את ההפגנות הוביל הבי שוף יוסוף ראייה. ראש העדה היוונית קתולית בארץ. ולכן דרשו השילטונות מהכנסייה שלו להחליפו.

זית מן הכפר סמיע הסמוך. אלה שומי ריאהארה.

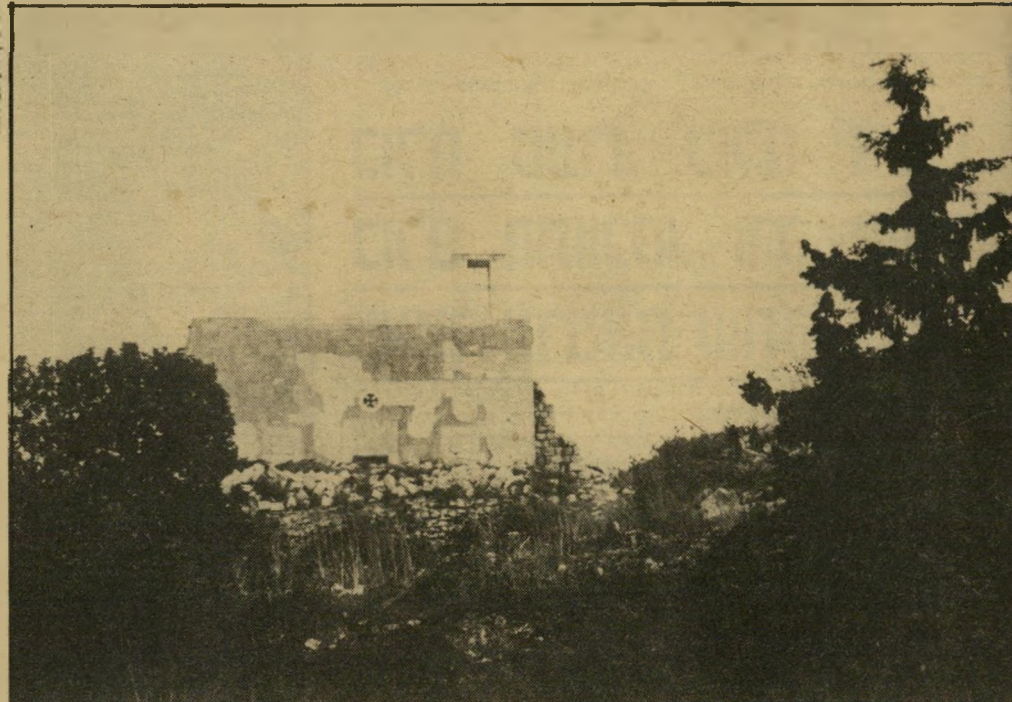
ב־29 בנובמבר 1948 נכנס צה"ל לכפר הערבי הקטן. ב־13 בדצמבר אר תה השנה התבקשו תושבי הכפר, כולם נוצרים מרונים, לעזוב את המקום. לי שנועיים בלבד, אמר להם קצין צה"ל.

כתוב באותיות גדולות: "ברעם". ולמ טה, באותיות קטנות יותר כתוב: "עתי קות". בצידו השני של הכביש מוצב שלט מתכת נוסף ועליו הכתובת: "ש טח סגור, הכניסה אסורה. המפקד הצבאי".

באתר עצמו נמצאת מישפחה דרוי

שבועיים ועוד שנים

ב כניסה לאתר, על הכביש הראי שי, מוצב שלט כתום, דומה כצור תו ובצינעו לשלטים רבים אחרים המפורזים בארץ והמורים על אתרים היסטוריים וארכיאולוגיים. על השלט

רק אחרי שהותר לתושבים לבקר בכפר, שיפצו אותו, ומאז הם מבקרים בו מדי פעם. משמאל: ילדי מישפחת בשארה ולוח שנה שעליו תמונות איקרית.

הרוחות של איקרית המיבנה הייחיד שנותר. כמו בבירעם, הוא הכנסייה.